

undersøge og træffe afgørelse vedrørende appellansens anmodning om markedsøkonomisk behandling (»SEM«) og individuel behandling (»TI«).

Retten begik en retlig fejl i forbindelse med spørgsmålet, om appellansens ret til forsvar er blevet tilsidesat i forbindelse med den fastslåede overtrædelse af artikel 20, stk. 5 i grundforordningen.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5.10.2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam. (EUT L 275, s. 1).

(²) EFT L 56, s. 1.

Sag anlagt den 19. maj 2010 — Europa-Kommissionen Den Helleenske Republik

(Sag C-248/10)

(2010/C 209/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Karanassou-Apostolopoulou og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleenske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Helleenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2007/44/EF i national ret udløb den 21. marts 2009.

(¹) EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1.

Appel iværksat den 18. maj 2010 af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 4. marts 2010 i sag T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-249/10 P)

(2010/C 209/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd (ved advokats L. Ruessmann og A. Willems)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

Domstolen bør

— ophæve dommen afsagt af Retten den 4. marts 2010, for så vidt som Retten ikke annullerede den anfægtede forordning og pålagde appellanterne at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten,

— træffe endelig afgørelse og annullere den anfægtede forordning i sin helhed,

— pålægge Rådet at betale omkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten:

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse, idet den antog, at antidumpinggrundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 7, og artikel 9, stk. 5, ikke pålægger institutionerne at tage stilling til anmodninger om tildeling af status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår (»SEM-status«), og individuel behandling (»TI«) i tilfælde, hvor der anvendes stikprøvekontroller.

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne tilsidesatte antidumpinggrundforordningens artikel 7, stk. 7, litra c), ved ikke at tage stilling til anmodninger om SEM-status eller TI inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen.

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne tilsidesatte antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), ved ikke at underrette de kinesiske eksporterende producenter, som ikke var omfattet af stikprøverne, om undersøgelsen af deres anmodninger om SEM-status eller TI inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen.

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne ikke etablerede et samarbejde under undersøgelsen, og at erhvervsgruppen i Fællesskabet derfor ikke opfyldte det faste krav, der er foreskrevet i antidumpinggrundforordningens artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 5, stk. 4, hvilket har medført et urigtigt skøn vedrørende skaden og årsagssammenhængen i henhold til grundforordningens artikel 3.

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at antidumpinggrundforordningens artikel 6, stk. 1, forbyder institutionerne at indhente oplysninger til stikprøven før iværksættelsen af undersøgelsen.

Subsidiært har den gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne har tilsidesat antidumpinggrundforordningens artikel 6, stk. 9, ved at overskride fristen for afslutning af en antidumpingundersøgelse på 15 måneder.

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse ved sin kvalificering af retsvirkningerne af forskellige oplysninger om analysen af skaden i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 3.

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse, idet den ikke gav appellanterne medhold i, at institutionerne ikke overholdt pligten til omhyggeligt og upartisk at undersøge alle relevante forhold i antidumpingundersøgelsen.

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse ved sin kvalificering af retsvirkningerne af visse oplysninger vedrørende undersøgelsesmyndighedens begrundelsespligt.

Har gjort sig skyldig i urigtig rets anvendelse, idet den fandt, at institutionernes manglende vurdering af den omhandlede indførsels følger virkninger for erhvervsgruppen i Fællesskabet er i strid med antidumpinggrundforordningens artikel 3.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, EFT L 56, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Roma (Italien) den 23. marts 2010 — straffesag mod Alessandro Sacchi

(Sag C-255/10)

(2010/C 209/38)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Roma

Part i straffesagen

Alessandro Sacchi

Præjudicielt spørgsmål

Hvordan skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes med hensyn til etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser i sektoren for indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder — også i betragtning af princippet om retten til en effektiv domstolsbeskyttelse — med henblik på at afgøre, om de nævnte traktatbestemmelser tillader eller er til hinder for en national lovgivning, som fastlægger en monopolordning for staten og et system med koncessioner og tilladelser, som